

KHMER A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
KHMER A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
KHMER A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon)
Jeudi 13 mai 2010 (après-midi)
Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

សូមអ្នកសរសេរអត្ថាធិប្បាយទៅលើអត្ថបទតែមួយ ក្នុងចំណោមអត្ថបទទាំងពីរខាងក្រោមនេះ

១

[...] សួរកណ្តឹងបានលាន់ពូ រឺងៗ... មីងភាពចេញមកបើកទ្វារ ស្រាប់តែមានពួកមិនស្គាល់មុខបីបួន នាក់គ្រាហ៍តារាចូលមកក្នុងស្តុយស្រាស្ទើរដកដង្ហើមមិនរួច ។

-«យី ! ក្លាយតារា... ទៅជីកឯណាទាំងថ្ងៃ? ធំស្រាណាស់ នេះដល់ថ្នាក់សែងតែម្តង... ។»

កំលោះតារា ស្រវឹងរាងអ៊ុលៗ ៖

៥ -«មីង...មីង ! លោកពូ...នៅទេ?... »

-«ចាំស ! លោកប្រុសនៅ !... ចុះក្លាយ ព្រឹកមិញអត់ទៅបោះឆ្នោតទេឬ បានជាមកវិញ យ៉ាងនេះ?»

-«ហ៊ី ! មីង...មីងអ្នក...ទៅពិបាកអី គេបោះបីថ្ងៃឯណោះ ! ថ្ងៃបង្ហើយក៏បានដែរ !... អាសុខ អាហូរទៅវិញទៅ !

អញដល់ផ្ទះហើយ ម៉ូតូអញ ឯងជិះទៅណា !»

គេថាមនុស្សយើងដើរជាមួយចោរៗ ដើរជាមួយអ្នករៀនៗ ទោះបីមីងភាពឈរនៅទីនេះ

១០ គេចេញទៅពុំលាមួយម៉ាត់សោះឡើយ ។

-«តោះ ចូលទៅក្នុង ! ប្រយ័ត្នដួល !... »

សិលាឃើញតារារកកល់នឹងដួល គេក៏ចេញមកជួយគ្រាហ៍ចូលបន្ទប់ ខ្លាចលោកវរៈសេនីយ៍ឃើញ ។

ពាក្យចាស់លោកបានពោលថា ចូលដប់មិនស្មើចេញមួយ យ៉ាងណាមិញមិត្តភក្តិដែលធ្លាប់ដណ្តើមបាយគ្នាស៊ី

រស់ក្រោមដំបូលវត្តជាមួយគ្នា គេហាក់ដូចជារសាបរសល់ តាំងពីសិលាចេញទៅនៅជាមួយលោក វរៈសេនីយ៍មក ។

១៥ ពួកគេជានិស្សិតដែលធ្លាប់រស់នៅជុំគ្នាយ៉ាងសប្បាយរីករាយ ពេលនេះត្រូវបាត់សមាជិក ម្នាក់ ដែលធ្លាប់និយាយគ្នាលេង ធ្លាប់មានអនុស្សាវរីយ៍កម្រតែកម្រ ហេតុដែលធ្វើអោយគេសោកស្តាយ គឺពេលព្រឹក្សិយ៍ពេញវង់ ៖

យុវជនឈ្មោះសិដ្ឋនិយាយថា ៖

-«ហ៊ី ! សម្បត្តិ...តាំងពីសិលាទៅនៅជាមួយលោកវរៈសេនីយ៍មក ទីនេះហាក់ដូចជាស្ងាត់

ហើយដូចជាសោះកក្រោះទៀត !... »

២០ សម្បត្តិអង្គុយក្រោមដើមអំពិលលើបង់ កាន់កូនវចនានុក្រម ហើយនិយាយតបមកកល្យាណមិត្ត ៖

-«ហ្នឹងហើយសិដ្ឋ ! កាលសិលានៅ... ថ្ងៃវនេះត្រូវពន្លឺច្រើនល្អផង ម៉្លោះបែបមិនខ្លះសំណើច... រឿងខ្លីៗទេ !... »

កំលោះម្នាក់ទៀតឈ្មោះសុខាដើរចេញពីក្រោមកុដិមក តបថា ៖

-«អើ ! សម្បត្តិនិយាយត្រូវ !... ព្រោះសិលាជាអ្នកទល់ដែនពូជសាមុត គេច្រៀងពិរោះណាស់ មិនដូចពួកយើងអ្នកខេត្តខាងកើតភ្នំពេញទេ !... »

២៥ -«ទែ ! សុខាអើយ... មិនត្រឹមតែខាងសំលេងទេ សូម្បីនិស្សិតចូលមហាវិទ្យាល័យទាំង២១ខេត្ត មានតែបាត់ដំបង បន្ទាយមានជ័យទេ ដែលចូលមកច្រើន !... ឯងមិនឃើញទេឬ កាលសិលានៅ មិត្តវាមក

ច្រើនណាស់ដូចជាទ្រី ហិញ សាន អារដួ អាកុជ សុទ្ធា គង់... លើសពីនេះមានស្រីៗទៀត ! ឥឡូវតាំងពីសិលាទៅ ស្ងាត់អោយឈឹង មិនឃើញនរណាមកលេងទេ !... អូ ! ស្តេកនេះ នរណា ទៅផ្ទះខ្លះ ខ្លាចពេលប្រកាសលទ្ធផលឆ្នោត យើងបែកម៉ែពុក ! »

៣០

សម្បត្តិគបថា ៖

-<<ឯងទៅចុះសិដ្ឋ ! ព្រោះកំពង់ធំនៅឆ្ងាយ ចំពោះគ្នា... កណ្តាលរត់មួយភ្លែតដល់ហើយ !... >>

-<<ងាប់ហើយសិដ្ឋ ! ទៅភ័យអី?... ក្រែងអ៊ុនតាក់ការពារហើយ បើយើងរត់ចោលភ្នំពេញ អោយនរណានៅ?... >>

ចុះអ៊ុន តាក់មានការងារអីធ្វើ?... >>

ដោយមេឃត្រូវពពកបាំង រកកល់នឹងបង្ហូរព្រះភិរុណមកនោះ ក្រុមនិស្សិតនាំគ្នាចូលក្នុងអាស្រម វិញយ៉ាង

៣៥

រួតរកក្រែលែង ។

ដកស្រង់ពីសៀវភៅ " រង់ចាំថ្ងៃនេះ " វគ្គទី ១១ " ប្រជាធិបតេយ្យ " និពន្ធដោយលោក យឹម សំណាង ឆ្នាំ ១៩៩៦

- តើអ្នកអាចនិយាយបានដូចម្តេចខ្លះ អំពី គំនិតសំខាន់ ក្នុងរឿងខាងលើនេះ?
- សូមអ្នកធ្វើការអត្ថាធិប្បាយនូវ ការឆ្លើយតប ដែលរឿងនេះ អាចទាញចេញពីអ្នកស្តាប់ ។
- តើអ្នកនិពន្ធចង់បញ្ជូនសារអ្វីខ្លះដល់ អ្នកអាន ក្នុងអត្ថបទកំណាព្យខាងលើ?
- ក្នុងអត្ថបទនេះ តើអ្នកយល់យ៉ាងណាចំពោះ អកប្បកិរិយារបស់អ្នកនិពន្ធទៅលើ " ការសេពគប់មិត្តភ័ក្តិ " ?

២

	អង្គរសម័យ វិជ្ជាគំនិត	ស្ទើរគ្រប់វិស័យ សម្បត្តិអរិយធម៌ អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ។	ខ្មែរលឿនខ្មែរ រុងរឿងបវរ
៥	ទឹកដីខ្មែរធំ កសាងជាតិខ្លួន	រូបរូមសង្គម គ្រងស្នូនភក្តី ពង្រឹងពូជខ្មែរ ។	វិភាយសាមគ្គី ការពារទឹកដី
	គ្រប់កិច្ចការងារ គ្មានលើកខ្លួនឯង	បុព្វខេមរា នៅលើចង្កេះ ផ្នែកមហាអស្ចារ្យ ។	គ្មានអ្នកពូកែ គ្មានអំនួតទេ
១០	ល្អនិងអាក្រក់ គេមានគំនិត	មិនបាច់កុហក វិជ្ជាបញ្ញា ឥតមានសង្ស័យ ។	អ្នកប្រាប់លោកា ឃើញប្រាកដការ
	ខ្ញុំជាជាតិខ្មែរ ស្រលាញ់គោរព	ពូជពង្សអ្នកស្រែ ជាតិខ្មែរគ្រប់កាយ មនុស្សលោកគ្រប់គ្នា ។	តាំងពីតាយាយ គ្មានមិត្តមើលងាយ
១៥	យុត្តិធម៌និងជាតិ បើយុត្តិធម៌ស្លាប់	ស្រលាញ់មិនឃ្នាត ជាតិរស់យ៉ាងណា តើសង្ឃឹមអ្វី?	ប្តូរផ្តាច់ជីវា រស់ក្នុងមាត់ខ្លា

ដកស្រង់ពី កំណាព្យ "មើលផែនដីខ្មែរ" និពន្ធដោយ លោក ជួន ម៉េន បោះពុម្ព ឆ្នាំ ១៩៨០

- ក្នុងអត្ថបទកំណាព្យនេះ តើអ្នកយល់យ៉ាងណាចំពោះ អកប្បកិរិយារបស់អ្នកនិពន្ធនៅលើ “អំពើយុត្តិធម៌”?
- សូមអ្នកធ្វើការអត្ថាធិប្បាយ ទៅលើ ការប្រើភាសា ក្នុងអត្ថបទកំណាព្យខាងលើ ។
- តើអ្នកនិពន្ធចង់បញ្ជូនសារអ្វីខ្លះដល់ អ្នកអាន ក្នុងអត្ថបទកំណាព្យខាងលើ?
- តើអត្ថបទកំណាព្យខាងលើនេះ បានជះឥទ្ធិពលទៅលើអារម្មណ៍ និង អកប្បកិរិយា របស់អ្នក ចំពោះប្រទេសខ្មែរ យ៉ាងណាខ្លះ?